

יום שישי, במרחשון, תשנ"ז
שעת קבורה - אשדות א.

ראובן הימן ז"ל

הוא רק הגיח מתוך רחם אימו
ופרצה זעקת כאב מלווה בשמחה שמימית = ראו=בן
בן אחרי אפרים ודורית בן לפני שלומית -
כך ספקו כפיים זלי ומרים זכרונם לברכה - ההורים
של משפחת הימן המפוארת -
ומהשמחה השמימית של ראו-בן צמח ראובן, רובן לחיוד
מתוך הסבל, לשירה מתוך הכאב, למשפחה שלו של עצמו
למיקי, נדב, נצר, נוי - כולם אחריו ואיתו ולפניו.
רובן כתב שירים. שר שירים. עמד זקוף - בטנו
מזדקרת קמעה לפניו, עשן סיגריה מתמר מעליו - והוא
מחייך לתוך שני חריצי פנים עמוקים שחרץ אותם הסבל
והכאב. רובן היה מלא בסבלנות, הייך לחיים וחם
החזירו לו מתנות של ילדים, של צהלת משפחה, של חברים
רבים וטובים בעיקר בעבודה.
היה נוסע ברכב הכבד, ברכב משפחה וברכב הפרטי -
ומאחוריו שובל ילדיו שיוזעים - הנה עוד מעט,
או-טו-טו גם אבא שלנו יבריא, ואז כבר לא יהיה לאבא
רכב פרטי -

ארבעה גלגלים לרכב של ראובן - גלגל הגאווה
גלגל האהבה
גלגל הכאב
גלגל החיים

לקראת חסוף נוסף גלגל התקוה - מהר מדי נסעה העגלה -
והיא בחרה לרובן דרך חדשה - בדרך גן העדן - כל כך
צעיר, כל כך אבא, כל כך רצח, כל כך משפחה וחברים.
זה קרה בסוף הסתיו - כמו ששרת בקיץ בחדר-האוכל -
פעם ראשונה וגם אחרונה - סולו = סולן "ספרי אילת
אהבים" נגמר השיר, הייכת חיוך מצטנע, לחצת לי יד
ואמרת לי: "הייתי בסדר? זה היה טוב?"
כמה אני שמחה שאמרת ליך - זה היה נהדר,
זה היה הכי טוב בשביל הפעם הראשונה, חכה חכה
תראה בשנה הבאה -

עכשיו אנחנו נחכה -
בסוף הסתיו
בגווע יסוריו
פרידה עכשיו
וגם השיר לא שב

תאמין לי - מגיע לך לנוח על זרי דפנה, עטוף
במלאכי השרת ובצלילי ענבלים -
ומשפחתך תמצא נחמה
בקולות, במלים ובמעשים
באהבת החיים שלך - לחם.

היה שלום רובן = ראובן
אתה שב אל רחם אמא אדמה.